

STRAND-NYT

NR. 3 ÅRGANG 15 – 2005

UDGIVET AF FORENINGEN AF STRANDFOGDER LANGS DEN JYDSKE VESTKYST

**REDNINGSTATION
NR. VORUPØR**

Foreningen af Strandfogder langs den jyske vestkyst

Formand:

Peder Kjeldgård Klit
Højgårdsvej 71,
Kallerup
9690 Fjerritslev
Tlf. 98211407

Næstformand:

Svend Poulsen
Tranevænget 1
6830 Nr. Nebel
Tlf. 75288186

Kasserer:

Keld Karstens Sørensen
Ved Granerne 2
9492 Blokhus
Tlf. 98248002

STRAND-NYT

Jan Werenberg
Hyldevej 2
7700 Thisted
Tlf. 20314543

hyldevej2@mail.dk

■ ■ ALSIDIGE OPGAVER TIL SØS

■ ■ Hanstholm Bugservice A/S er døgnet rundt klar til at udføre en række alsidige opgaver til søs. Selskabet råder over de tre fartøjer R/S "Gorm", B/B "Svend" og B/B "Thor". Alle tre er kraftige, veludrustede søgående skibe, der er i stand til at løse de fleste forekommende opgaver indenfor bugsering, bjærgning og entreprenørarbejde. Selskabet udfører også specialopgaver af vidt forskellig art. F. eks. havundersøgelser, vagttjeneste, nedspuling og betontøbning af kabler og rør, transporter til søs, fjernbugseringer og mange andre opgaver.

Udchartring til videnskabelige togter foretages også. Her har R/S "Gorm" eksempelvis 19 sovepladser om bord. Skibet har deltaget i bl. a. hval-tællinger ved Norge og Shetland samt tælling af søfugle i Østersøen.

HANSTHOLM BUGSERSERVICE A/S

HANSTHOLM TOWING COMPANY LTD

Kai Lindbergsgade 59, DK-7730 Hanstholm
Tlf. 97 96 29 99 · Fax 97 96 29 97

www.tugdk.com

STRANDFOGED HÆDRET FOR TRO TJENESTE.

Vores kollega Karl Peter Christensen, Kjul Strand, Hirtshals Hjørring politikreds, har den 1. februar 2005 været strandfoged i 40 år.

Ved højtideligheden på politimester Poul Nørgaards kontor, fik den 61 årige Karl Peter Christensen overrakt fortjenstmedaljen for 40 års tro tjeneste som strandfoged. En hæder som Karl Peter glæder sig til at takke vores dronning for i audiens.

Sideløbende med strandfogedjobbet har Karl Peter drevet Kjul Strand Camping, ligeledes i 40 år.

Det var på Kjul strand der for et par år siden drev dusinvis af tøj ind på stranden fra en itu-slået container. Episoden stod skrevet i en del aviser og den blev vist på TV, bl.a. fordi folk fartede til stranden og "hjalp" Karl Peter med at samle tøj sammen selvom de vidste det var ulovligt. Den del Karl Peter selv fik bjærget blev rengjort og sendt til Jugoslavien, så det var ikke nogen givtig forretning.

Politimesteren og hans næstkommanderende, Betty Nielsen, Bent Pristed og undertegnede ønskede Karl Peter Christensen tillykke med fortjenstmedaljen med en skål i et glas portvin og lidt kransekage til.

Keld K. Sørensen
Formand i strandfogedforeningen

Strandfoged Karl Peter Christensen får Dronningens fortjeneste medalje for 40 års tjeneste.

På den tid var det endnu således at druknede personer ikke måtte jordfæstes på kristelig vis. Men netop i de dage, mens den unge pige fik lov at ligge, blev dette forbud hævet af regeringen, og således gik det til, at hun ikke alene fik kristelig jordfæstelse, men rimelig vis også blev den første druknede, hvem dette blev til del i Danmark.

Liget blev altså ført over fjorden og begravet i det sydvestlige hjørne af Sdr. Bork kirkegård. Jordpåkastelsen blev udført og en kort tale holdt af stedets daværende sognepræst, pastor Bøggild, der senere blev præst i Lintrup og Hjerting.

Samme dag forsvandt hunden. Nogle dage efter denne jordefærd var pastor Bøggild på en længere rejse hos sin familie i Ringkøbing. Som han en dag gik på gaden der, kom en større, sort og langhåret hund hen til ham, snusede til ham og lod som den kendte præsten, og den fulgte ham overalt. Præsten gjorde forsøg på at jage den fra sig, lukkede den ude, når han gik ind et sted, men hunden lagde sig trofast udenfor, til præsten kom igen, selvom det varede flere timer. Engang kastede han sin stok efter den, men hund tog stokken og bragte den til præsten. Så kunne han ikke mere nænne at jage efter den. Dagen efter kørte præsten den 5 mil lange vej til sit hjem i Sdr. Bork, og hele tiden fulgte hunden troligt efter vognen. Præstens børn var glade for den venlige hund og præsten gav den navnet "Fontus" fordi han havde fundet den.

Dagen efter de var kommen hjem til præstegården, søgte Fontus op på kirkegården og skrabe et dybt hul ned i graven, hvor den druknede unge pige var jordet. Præsten lod stadig hullet jævne til, men Fontus skrabe lige så tit hullet op igen og lagde sig stadig sørgmodig ofte ynkelig hylende oppe på kirkegårdens sydvestlige hjørne, og dette stod på i længere tid, dag og nat. Det var især om natten vemodigt at høre det stakkels dyrs klagende tuden.

En skønne dag var Fontus forsvunden, og præsten tænkte da, at det måtte have været en omløbende hund, og så så de nok ikke den mere. Men efter nogle dages forløb meldte Fontus sig igen, og på graven så det ud til, at den atter havde skrabet et hul og denne gang selv dækket det til igen, og fra nu af kom der mere ro over hunden. Den var imidlertid meget medtaget efter disse dages fravær, var træt og forkommen og ville helst ligge og hvile sig på måtten i forstuen. Men det var kun en dags tid, så var det ovre og fra nu af så man den som præstens trofaste ledsager. Nætterne tilbragte den derimod som en tro gravvogter på kirkegården, så længe sommeren varede. Da vinteren indtrådte, kunne Fontus dog ikke modstå fristelsen til at blive på den pude man havde beredt til den under kakkelovnen.

Hvad det var for et skib der var forlist på det jyske rev hin efterårsnat, blev aldrig til fulde opklaret. Af de halvt udslettede bogstaver man fandt på et stykke ilanddrevet vrak, kunne man tyde stavelserne ".....bet" og ".....dom". Da den unge piges lig blev ført til Sdr. Bork og blev begravet der på kirkegården, har den tro hund løbet nord om Ringkøbing Fjord. Man antager nu at den har været ifølge med øvrigheden fra Ringkøbing, der ang. Liget og det ilanddrevne har været i Bjerregård, og har så mødt pastor Bøggild der.

Fortsætter side 9.....

Kunne de finde ham? Var han i live?
Spørgsmålene var mange men ingen havde svarene.

Redningsbåden kom tilbage og minsandten om man ikke havde fundet den savnede lystsejler og endog i live. Forkommen men dog i live efter 26 timer i Vesterhavet. Mirakel var det ord der blev hørt mest i timerne derefter. Hvordan kan det lade sig gøre? 26 timer? Folk var målløse men tydeligvis lettede over at tyskeren havde overlevet.

Jan Werenberg.

Den tyske sejlbåd blev senere bjærget og bragt ind på politigården i Thisted inden tyskerne et par dage efter selv var i stand til at transportere båden tilbage til Tyskland. Noget af en maridtsoplevelse rigere.

Sejlbåd, der strandede syd for Nr. Vorupør mandag den 18. juli 2005 – besætning var to tyske lystsejlere

Foreningen af Strandfogeder langs den Jydske Vestkyst

I henhold til § 4 i foreningens love indkaldes herved til ordinært repræsentantskabsmøde

lørdag den 24. september 2005 kl. 13.30
på Livø Kro, Skippervej, Livø,

med følgende

Dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent.
2. Formandens beretning.
3. Indkomne forslag.
4. Aflæggelse af regnskab.
5. Fastlæggelse af næste års kontingent.
6. Valg af bestyrelse og revisorer.
 - a. Formand.
 - b. Næstformand (Svend Poulsen modtager ikke genvalg).
 - c. Kasserer.
 - d. 2 Revisorer.
7. Tid og sted for næste møde.
8. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på mødet, bedes indsendt skriftligt til undertegnede, senest en uge før mødet jfr. § 5, stk. 4 i foreningens love.

p.f.v.

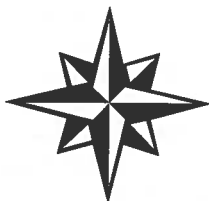
Peder Klit
Formand

Repræsentantskabsmøde den 24. september 2005 i Foreningen af Strandfogeder

Program

- Kl. 10.45 Ankomst til Rønbjerg Havn.
- Kl. 11.00 Afgang med færgen til Livø.
- Kl. 12.00 Frokost på Kroen på Livø.
- Kl. 13.30 Repræsentantskabsmøde.
- Kl. 14.30 Kaffe.
- Kl. 15.00 Guidet tur (til fods) på øen – fælles tur.
- Kl. 17.15 Afslutning og snitter mv. på Kroen.
- Kl. 18.30 Afgang med færgen fra Livø til Rønbjerg.

Tilmelding til Bodil Holm Hansen, tlf. 96661448, senest den 14. september 2005.

GOD FORNØJELSE TIL REPRÆSENTANTSKABSMØDET.

**STRANDNYT SER FREM TIL AT KUNNE BRINGE ET REFERAT I NÆSTE
NUMMER.**

Forlis af lystsejler.

I min ferie, er det normalt, at jeg efter at have hentet morgenbrød lige smutter en tur ned til havet i Nr. Vorupør, for at se om der er både ude og hvordan vejret er. Mandag den 18. juli var ingen undtagelse. Da jeg rundede hjørnet kunne jeg se, at alt ikke var normalt. Der holdt biler parkeret ved redningshuset og begge porte stod åbne. Den store redningsbåd var væk og den lille redningsbåd var ved at blive klargjort til isætning. Jeg orienterede mig hurtigt om, hvad der var sket, for man kunne jo ikke komme hjem uden den viden.

Det viste sig at en tysk sejlbåd på vej til Norge, aftenen før var forlist vest for Hanstholm, hvorved den ene af de to ombordværende tyskere var blevet skyllet over bord. I løbet af natten var lystbåden med den anden lystsejler klamrende sig til båden, drevet ind på stranden ved Lyngby på en øde strækning. Tyskeren måtte gå/løbe langt for at alarmere men det lykkedes, og kl. godt 7 om morgenen (altså ca. 12 timer efter hans kollega var faldet over bord) blev der iværksat en storstilet eftersøgning med helikopter, redningsbåde og et par fiskefartøjer. Hele dagen fløj helikopteren rundt i området og aktivitetsniveauet var højt og hektisk. De mange tilskuere der efterhånden var stimlet sammen ved redningshuset snakkede med hinanden uanset om man kendte hinanden eller ej. Man havde jo lige pludselig en fælles oplevelse at snakke om. Meget af snakken gik på, om man troede tyskeren var i live. Man diskuterede påklædning, redningsvest og alt andet. Den overvejende indstilling var dog, at hvis han blev fundet var det i hvert fald ikke i live. Tænk at ligge i 17 grader koldt vand i 3 meter høje bølger en hel mørk nat, uden at vide hvad der evt. var sket med båden og kollegaen. Uden at vide om eller hvornår, der blev slået alarm. Hvad retning skal man begynde at svømme i for at nå kysten i Danmark og ikke i England.

Kl. 18 (22 timer efter uheldet) blev eftersøgningen indstillet uden resultat og redningsbådene blev kaldt hjem og kørt på plads og portene lukket. Der var en mørk stemning omkring redningshuset. Forståeligt nok.

Kl. 2030 opstod der imidlertid igen meget hektisk aktivitet ved redningshuset. En turist på stranden nord for Stenbjerg havde set noget et godt stykke ude i vandet. Den lille hurtige redningsbåd fra Nr. Vorupør blev hurtigt sat i vandet og satte straks kursen ned mod Stenbjerg. Samtidig var en ambulance og en politibil på vej mod Vorupør fra Thisted.

Flere tilfældige tilskuere stod tavse og holdt veiret. Var det den savnede tysker?

.....fortsat fra side 4 (Hunden Roland)

Om hundens få dages fravær fra præstegården ved man følgende: Da nogle børn en dag gik oppe i klitterne nord for Nymindegab, fik de øje på en stor langhåret hund. De havde noget mad med og ved hjælp deraf fik de hunden lokket hen til sig. De bandt et stykke reb om dens hals, tog den med hjem og lukkede den inde i et fiskeskur. Der holdt de den indespærret et par dage. Så traf en af husets naboer at komme derhen, og konen siger så til ham, at børnene havde fået fat i en stor hund oppe i klitterne, og de holdt den indespærret.

Men vi har såmænd ikke råd til at beholde den, den kan jo æde lige så meget som et menneske. Manden svarede at de skulle lukke den ud, så fandt den nok selv hjem. Konen bad så børnene at gå ud og lukke op for hunden; men så snart naboen så hunden udbrød han forundret: - Det er jo skibshunden der sad ved den unge piges lig for nogle dage siden.

Under krigen i sommeren 1849 kom der fjendtlige tropper til egnen mellem Varde og Bjern. Ved et heldigt dansk modangreb var de tyske soldater blevet drevet tilbage. En tysk dragon havde skjult sig under det danske fremstød og var nu ene tilbage. Han kom om natten til Sdr. Bork, og der kom en en tyk og langhåret hund til ham og kendtes ved ham. Den ledte ham til den unge piges grav på kirkegården, hvor den gravede et hul ned til kisten og tog en æske op med munden og gav soldaten den. Soldaten åbnede æsken og fandt deri et brev fra sin kæreste Maria, og det var altså den forulykkede pige, og i brevet stod der, at skibet ville forlise, og at æsken med brevet i ville hun binde om halen på "Roland" som var hundens navn. Hunden blev altså reddet som pigen havde tænkt der kunne være mulighed for, og den tro hund, som soldaten nu genkendte, havde gemt æsken nede på stranden, og efter at den havde været i Ringkøbing og derfra fulgt med pastor Bøggild til Sdr. Bork, havde den hentet æsken og gemt den i pigens grav.

Denne begivenhed på Sdr. Bork kirkegaard i sommeren 1849 gjorde selvfølgelig det dybeste indtryk på den tyske soldat, der var af god herkomst fra byen Stade i Hannover. På hjemturen fra Sdr. Bork blev han syg og indlagt på Donslund Mølle, hvor han fik en god pasning. Senere kom han til Christiansfeld, hvor han blev indlagt på søsterhuset. Her fortalte han den søster, der kærligt passede ham, om sin elskede Maries grav, og om hunden Rolands kloge sdfærd, og kort efter døde han.-----

Hr. Skrumsager skildrer i sin beretning, som han kalder "Vagtmesterens historier" om de to unge kærstefolks fortid. Den forulykkede unge pige, hvis navn jo var Marie var en skibskaptajns datter fra Amsterdam. Det forliste skib var hendes faders, og de iland-drevne to lig på Henne Strand var hendes forældre. Hendes kæreste, den tyske dragon fra Hannover, hed Adolf osv.

Hvor meget af disse beretninger om de to unges fortid der er ud fra virkelige begivenheder, kan ikke afgøres. Den historiske baggrund som hr. Skrumsager er gået ud fra, er ganske sikkert sand, da hr. Skrumsager kaldte det virkelighedsbilleder. Derfor kan han godt have tilføjet en del efter sin fri fantasi, for at gøre historien mere interessant, uden derfor at rokke ved, hvad der ligger til grund for begivenhederne.

Fortsættes og afsluttes på side 11....

Følgende oplysninger er modtaget fra Thisted Politikreds:

Til orientering er Erik Ruby Jensen, Toftevej 1, Agger fra 15. august 2005 ansat som strandfoged i Thyborøn strandfogeddistrikt. Den nuværende strandfoged Harald Jensen ønskede at fratræde på grund af alder. Han har været strandfoged siden 1. april 1979, hvor han overtog hvervet efter sin far. Erik, der er søn af Harald Jensen er derfor 3. generation som strandfoged.

Redningspost i anvendelse:

Ved Stenbjerg fik en badende turist pludselig problemer med strømmen og drev hurtigt udad. Nogle snarrådige personer på stranden med en læge i spidsen fik fat en redningspost og monteret udstyret, hvorefter lægen kastede sig i bølgerne og bjærgede den nødstedte turist -forkommen men ved bevidsthed. Dejligt at høre og se, at redningsposterne har sin berettigelse og at måske i denne situation, har været medvirkende til at undgå katastrofen.

Kvalitetsarbejde

gennem 30 år

Jydsk Dykkerfirma ApS

V/Gert Normann Andersen - Holstebro - 97 42 63 11

Se billeder og video fra Danmarks største dykkerfirma

www.jydskdyk.dk

EFTERSØGNING, BJÆRGNING, SPRÆNGNING, REPARATION OG UNDERSØGELSE

.....fortsat fra side 9

Derimod kan man ganske sikkert gå ud fra, at beretningen om den tro hund Roland helt ud er sammenstemmende med virkeligheden, hvor mærkeligt det end lyder. Skrumsager var fra proprietærgården i Sdr. Bork og har sikkert adskillige gange hørt folk som kendte både pastor Bøggild og hunden, fortælle derom og har selv fra sin barndom haft erindring derom.

Blandt beboerne i Bjerregård og ikke mindst på strandfogedgården Gl. Bjerregård er minderne om den druknede unge pige og hendes trofaste hund ofte blevet draget frem og drøftet. Den nuværende ejer af slægtsgården, strandfoged P.Chr.Dahl, meddeler, at hans mor der var født og opvokset i Sdr. Bork, havde fortalt om hunden, at den som regel hver dag lå på graven, og hvis den ikke var der var skolebørnene gerne inde ved graven, og hunden havde da gravet et hul så stort, at børnene lige akkurat kunne nå kisten hvis de rakte arm ned i hullet. P. Chr. Dahl farmor havde ofte fortalt om liget af den unge pige som hun erindrede tydeligt, da hun var en halv snes år gammel, da strandingen skete.

Det fortæltes også at Politimesteren fra Ringkøbing havde været i Bjerregård i anledning af strandingen og at han havde taget hunden med hjem og at pastor Bøggild havde været i Ringkøbing for at aflevere værdigenstande og derfra havde hunden sluttet sig til ham og ville ikke forlade ham igen.

Der har således været adskillige sikre kilder for forfatteren at øse af.

Det var en lang men interessant historie. I næste nummer påbegyndes en artikel med titlen "En mærkelig naturbegivenhed"

HUSK!!!!!!! Næste deadline er den 1. DECEMBER 2005

GOD LÆSELYST

Forsidebillede: Redningsstationen i Nr. Vorupør, som rummer de to redningsbåde, som begge var i aktion i forbindelse med den forliste tyske lystsejler omtalt andet sted i bladet.

11* Strand-Nyt

EGNSBANK
HAN HERRED

Tlf: 99 50 51 00 *Vi gi'r råd* www.ehh.dk

Sparekassen Thy

Tlf: 99195000
www.sparthy.dk

